

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Bouyon i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E.

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 29 września 2009 r. w sprawach połączonych T-225/07 i T-364/07 Thomson Sales Europe przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie, której przedmiotem było stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sygn. akt REM nr 03/05 z dnia 7 maja 2007 r., na mocy której poinformowano władze francuskie, iż nie było uzasadnione przyznanie umorzenia należności celnych przywózowych, nałożonych na odbiorniki telewizyjne z ekranem do odbioru kolorowego produkowane w Tajlandii, o których mowa w ich wniosku z dnia 14 września 2005 r., a także stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 20 lipca 2007 r., w którym nie potwierdzono możliwości skorzystania z odstąpienia od retrospektywnego pokrycia należności celnych przywózowych nałożonych na te odbiorniki — Postępowanie w przedmiocie wniosku o umorzenie należności na podstawie art. 239 kodeksu celnego i wniosku o odstąpienie od pokrycia wskazanych należności na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego — Naruszenie prawa do obrony — Błędna kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Spółka Thomson Sales Europe zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania) w dniu 13 lipca 2010 r. — Ángel Lorenzo González Alonso przeciwko Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros S.A.E

(Sprawa C-352/10)

(2010/C 288/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Oviedo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ángel Lorenzo González Alonso.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady 85/577/EWG ⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa należy interpretować w sposób ścisły, tak że w konsekwencji nie będzie ona obejmować umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa handlowego, które oferuje ubezpieczenie na życie w zamian za składkę pieniężną, która ma być inwestowana w zmiennych proporcjach w inwestycje o stałym oprocentowaniu, w inwestycje o oprocentowaniu zmiennym oraz w produkty inwestycji finansowych danego przedsiębiorstwa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 372, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 19 lipca 2010 r. — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (Sabam) przeciwko Netlog NV

(Sprawa C-360/10)

(2010/C 288/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgische Vereniging van Uitgevers, Componisten en Auteurs (Sabam)

Strona pozwana: Netlog NV

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywy 2001/29 ⁽¹⁾ i 2004/48 ⁽²⁾, w związku z dyrektywami 95/46 ⁽³⁾, 2000/31 ⁽⁴⁾ i 2002/58 ⁽⁵⁾, interpretowane w szczególności w świetle art. 8 i 10 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, pozwalają państwom członkowskim upoważnić sąd krajowy, który ma orzekać co do istoty sprawy i jedynie na podstawie przepisu stanowiącego, że „[sądy krajowe] mogą również wydać nakaz zaprzestania określonych działań wobec pośredników, których

usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do naruszania praw autorskich i pokrewnych”, do nakazania podmiotowi świadczącemu usługi hostingowe, by wprowadził, w stosunku do wszystkich swoich klientów, in abstracto i w celach zapobiegawczych, na swój koszt i bez ograniczenia w czasie, system filtrowania zdecydowanej większości informacji przechowywanych na jego serwerach w celu wykrycia plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, filmowe lub audiowizualne, do których SABAM rości sobie prawa, i następnie zablokowania wymiany tych plików?

- (¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
- (²) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).
- (³) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).
- (⁴) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. L 178, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej („dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej”) (Dz.U. L 201, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso (Portugalia) w dniu 21 lipca 2010 r. — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues przeciwko Companhia de Seguros Zurich SA

(Sprawa C-363/10)

(2010/C 288/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria de Jesus Barbosa Rodrigues.

Strona pozwana: Companhia de Seguros Zurich SA.

Pytania prejudycjalne

W razie zderzenia pojazdów, jeżeli wina za spowodowanie wypadku, w wyniku którego poniósł śmierć jeden z kierowców, nie może zostać przypisana żadnemu z kierujących, czy jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, tj. art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy (dyrektywy 72/166/EWG) (¹), art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy (dyrektywy 84/5/EWG) (²) oraz art. 1 trzeciej dyrektywy (dyrektywy 90/232/EWG) (³) w świetle ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości, możliwość rozłożenia odpowiedzialności na zasadzie ryzyka [art. 506 ust 1 i 2 Código Civil (kodeksu cywilnego)], które to rozłożenie ma bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania — na rzecz rodziców ofiary (ponieważ takie rozłożenie odpowiedzialności na zasadzie ryzyka oznacza proporcjonalne obniżenie kwoty odszkodowania)?

- (¹) Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1)
- (²) Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, s. 17)
- (³) Dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33)

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-365/10)

(2010/C 288/32)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

— ponieważ w trakcie kolejnych lat przekraczano dopuszczalne wartości rocznego i dziennego stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu, stwierdzenie, że Republika Słowenii naruszyła zobowiązania, które na niej ciążyą